

Så et eller andet sted kunne noget jo tale for, at vi, indtil vi har fået etableret tilstanden af den totale, fri konkurrence og det velfungerende kvotemarked, også skulle påtage os en forpligtelse her i Danmark til at reducere CO₂-udslippet, så meget som vi magter, idet vi dog må have en forventning om ikke kun at skulle se en vækst i CO₂-udslippet i Danmark, som vi har set de senere år, og som er ægte, men også et eventuelt fald.

Kl. 16:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Energipolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 117:

Forslag til folketingsbeslutning om skærpede straffe for røverier i private hjem.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsættelse 11.04.2008).

Kl. 16:23

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 16:23

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget går ud på at pålægge regeringen at fremsætte lovforslag om en nærmere bestemt, meget markant strafskaerpelse særlig for røverier begået i et privat hjem.

Lad mig starte med at slå fast, at røverier i private hjem også efter regeringens opfattelse er en særdeles grov form for kriminalitet, hvor der bør udmåles hårde straffe. Indsatsen mod røverier i private hjem prioriteres meget højt af politiet og anklagemyndigheden. Jeg vil om lidt vende tilbage til indsatsen på dette område, men først vil jeg sige noget om omfanget af røverier i private hjem.

Jeg har tidligere, i april måned, i et samråd i Retsudvalget haft lejlighed til at redegøre for de seneste års udvikling af røverier i private hjem. Rigspolitiet har lavet en opgørelse over røverier begået i private hjem i perioden fra 2002 til maj 2008. Opgørelsen bygger på en mere præcis definition end den, der fremgår af beslutningsforslaget, idet den alene omfatter røverier, der efter forudgående planlægning er begået mod personer, som har eller formodes at have adgang til større værdier, og hvor gerningsmændene således er gået målrettet efter at få et stort udbytte og i den forbindelse har brugt vold eller trusler for at passivisere offeret.

Der er i den nævnte periode registreret i alt 103 hjemmerøverier, altså fra 2002 til maj 2008. Men opgørelsen er dog behæftet med en vis usikkerhed, da den bygger på en manuel gennemgang af politiets sager.

Det fremgår af opgørelsen, at der over den nævnte periode er sket en stigning i antallet af hjemmerøverier med 2006 som det år, hvor der var flest sager. Da var der 24. Trods stigningen må man heldigvis sige, at antallet af disse målrettede, planlagte hjemmerøverier fortsat ligger på et forholdsvis lavt niveau. Så det tyder ikke på, at denne form for kriminalitet er på vej til at blive hverdagskost i Danmark.

Jeg kan tilføje, at opklaringsprocenten i de sager, som indgår i rigspolitiets opgørelse, er forholdsvis høj.

Forslagsstillerne omtaler i bemærkningerne til beslutningsforslaget bl.a. gerningsmænd fra de østeuropæiske lande, men rigspolitiet har oplyst, at man ikke kan påvise en stigning i antallet af kriminelle fra Østeuropa, der kommer til Danmark for at begå hjemmerøverier.

Jeg kan nævne, at Justitsministeriets forskningsenhed også har udarbejdet en rapport om gaderøverier og røverier i offerets hjem m.v., som er sendt til Folketingets Retsudvalg i marts 2008.

At antallet af mere professionelle hjemmerøverier er forholdsvis begrænset, ændrer jo ikke ved, at der er tale om en særdeles grov forbrydelse, som er krænkende og chokerende for den, det går ud over, og som nævnt er det derfor også et område, som prioriteres meget højt af både politi og anklagemyndighed.

Politiet besluttede i 2007, at hjemmerøverier skulle være et særligt fokusområde for politiet. Det indebærer bl.a., at rigspolitiet nu modtager underretning fra politikredsene om alle hjemmerøverier. De oplysninger, som rigspolitiet får

fra politikredsene, bruges bl.a. til at analysere hjemmerøverierne. Den viden, som politiet herved får opbygget om gerningsmændene og deres fremgangsmåder, anvendes i forbindelse med forebyggelse og opklaring af hjemmerøverier.

Det er som udgangspunkt de enkelte politikredse, der efterforsker hjemmerøverierne, men det sker i tæt samarbejde med rigspolitiet. Rigspolitiet bistår bl.a. de enkelte politikredse med støtte fra rejseholdet, hvis der er behov for det.

For at sikre en fortsat sammenhængende og koordineret indsats mod hjemmerøverier på landsplan har rigspolitiet endvidere i april 2008 afholdt et møde med repræsentanter fra alle landets politikredse, hvor den styrkede indsats og samarbejdet mellem politikredsene og rigspolitiet blev drøftet nærmere med henblik på at sikre, at der på landsplan blev tale om en koordineret og sammenhængende indsats.

Der var på mødet enighed om, at sager vedrørende røveri i private hjem fortsat skal have høj prioritet i alle politikredse, og at Nationalt Efterforskningscenter, NEC, kan bistå politikredsen med operative analyser og efterforskningsstøtte fra rejseholdet i særlig komplicerede eller alvorlige sager. Så politiet har altså i høj grad fokus på dette område, og opklaringsprocenten er som sagt god.

Anklagemyndigheden har også særlig opmærksomhed på dette område. Rigsadvokaten har tilkendegivet, at det efter anklagemyndighedens opfattelse er en skærpende omstændighed, når et røveri foregår i et privat hjem. Behandlingen af disse sager har været drøftet i anklagemyndighedens særlige fagudvalg om personfarlig kriminalitet, og på denne baggrund er der iværksat en ordning, hvorefter Rigsadvokaten fremover skal underrettes om alle sager om røverier i private hjem, når der rejses tiltale i sagerne. Det sker med henblik på en eventuel drøftelse af anklagemyndighedens strafpåstand i den konkrete sag.

Kl. 16:28

Desuden skal Rigsadvokaten underrettes om alle byrets- og landsretsdomme på området, så Rigsadvokaten kan vurdere, om de enkelte domme bør ankes med påstand om skærpelse.

Endelig vil Rigsadvokaten udarbejde en oversigt over domme på området, der kan benyttes som vejledning i disse sager, så der så vidt muligt sikres en ensartet høj strafudmåling i sager om røverier i private hjem.

Efter min opfattelse er der i lyset af udviklingen og de gode initiativer, som politiet og anklagemyndigheden har taget, ikke behov for lovgivningsinitiativer som nævnt i beslutningsforslaget. Det forekommer unødvendigt og for vidtgående at lægge sig fast på, at ethvert hjemmerøveri altid skal henføres under straffelovens § 288, stk. 2, som har en særlig høj strafferamme. Man bør ikke ophæve muligheden for at variere strafudmålingen efter den konkrete udførelse i det enkelte tilfælde, og strafferammen for et røveri, der kan henføres under den almindelige røveribestemmelse i § 288, stk. 1, går trods alt op til 6 års fængsel og giver således gode muligheder for at udmåle markante straffe.

Den samme indvending gælder i forhold til forslaget om at indføre en meget høj minimumsstraf på 4 års fængsel for røverier i private hjem. Som jeg klart har understreget, er jeg enig i, at der skal udmåles strenge og følelige straffe for røverier i private hjem, men regler om minimumsstraffe er der ikke behov for på dette område.

Det vil som tidligere nævnt indgå som en skærpende omstændighed ved strafudmålingen, at et røveri er begået i et privat hjem, og som sagt har Rigsadvokaten allerede taget en række initiativer med henblik på at sikre, at disse sager bliver behandlet ensartet, og at der udmåles hårde straffe. Den konkrete strafudmåling bør være overladt til domstolene ud fra en vurdering af de konkrete forhold i den enkelte sag, så der tages hensyn til eventuelt skærpende eller formildende omstændigheder.

Vi har her i Folketinget flere gange tidligere diskuteret minimumsstraffe, og jeg har klart tilkendegivet, at der efter min opfattelse er en række væsentlige, generelle betænkeligheder ved at indføre minimumsstraffe. Hertil kommer så, at der på dette specifikke område er meget høje strafferammer og der som nævnt allerede er taget en række initiativer for at sikre en effektiv og målrettet retsforfølgning.

Afslutningsvis vil jeg fremhæve, at jeg er helt enig med forslagsstillerne i, at det er vigtigt med forebyggende tiltag på dette område, og her har den enkelte også mulighed for at gøre en indsats. En del af den rådgivning, der retter sig mod forebyggelse af indbrud, kan også anvendes i forhold til forebyggelse af hjemmerøverier. Bl.a. på hjemmesiden www.stopindbrud.dk kan der findes råd og vejledning om f.eks. at låse døre og vinduer og om fysisk sikring af hjemmet. Andre forebyggende tiltag kan bestå i at undlade at

ligge inde med større kontante beløb, at undlade at reklamere med eventuelle større værdier og at lade være med at lukke op for uventede personer om natten eller sent om aftenen.

Jeg kan desuden oplyse, at Det Kriminalpræventive Råd netop har nedsat en projektgruppe, der skal se på den eksisterende rådgivning vedrørende indbrud i private hjem, og Det Kriminalpræventive Råd har oplyst, at denne projektgruppe også vil arbejde med forebyggelse af røverier i private hjem.

Sammenfattende er regeringen enig med forslagsstillerne i, at røverier i private hjem er en særdeles grov form for kriminalitet, hvor der bør idømmes strenge straffe. Som det er fremgået, er der allerede hos politiet og anklagemyndigheden iværksat en række initiativer som led i indsatsen mod hjemmerøverier, og efter regeringens opfattelse er der på nuværende tidspunkt ikke behov for lovgivningsinitiativer på området. Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 16:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:31

Peter Skaarup (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge, om justitsministeren mener, at der i dag er et tilfredsstillende strafniveau i forhold til hjemmerøverier. Retsudvalget har spurgt om en tilstandsrapport, kan man sige, på, hvordan strafferammerne ligger, set i forhold til, hvad der rent faktisk bliver givet af straf i de her sager. Hvis vi skal se på situationen, så er det mildt sagt utilfredsstillende set med Dansk Folkepartis øjne, for strafniveauet ligger på mellem 8 måneders og 1½ års fængsel, selv efter grove trusler og røveri af pensionisters ejendele i hjemmet. Så det, der er tale om, er meget alvorligt.

Så skulle jeg spørge justitsministeren om de tal, vi har set fra rigspolitiet. Det har været sådan, at der er sket en udvikling fra 2006, hvor der var 17 hjemmerøverier, til 2007, hvor der var 23, og frem til 2008, hvor vi indtil nu har haft 26 hjemmerøverier. Men justitsministeren sagde, at der i 2006 var 26 og ikke 17 hjemmerøverier, som der står i rigspolitiets statistik. Jeg vil godt have den del af sagen nærmere besvaret.

Kl. 16:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Justitsministeren.

Kl. 16:33

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Peter Skaarup, at vi jo netop har bedt Rigsadvokaten om at overvåge det her område, herunder har vi bedt om, at anklagemyndigheden skal forelægge samtlige sager på det her område for Rigsadvokaten netop med henblik på at sikre, at det strafs-kærpente element kommer til at indgå, for det er en skærpente omstændighed, at røveriet sker i et privat hjem. Så svaret på den første del af hr. Peter Skaarup spørgsmål er, at vi synes, at man skal få et bedre tag på at behandle det her spørgsmål. Vi synes, det skal følges mere intenst med henblik på at sikre, at der bliver et tilpas højt strafniveau i samtlige sager, der vedrører røverier i private hjem.

Med hensyn til det andet spørgsmål om antallet af røverier vil jeg sige, at det tal, jeg har brugt her i dag, også er det tal, jeg brugte i forbindelse med samrådet i Retsudvalget, og det er det tal, som rigspolitiet har oplyst, og det er givet på grundlag af den definition, som rigspolitiet har forsøgt at give på et hjemmerøveri. Så det er det tal, jeg kender. Men jeg er absolut indstillet på, at vi under udvalgsbehandlingen – for det er jo ikke tallene, man skal komme op at skændes om – kan dyrke de tal, der ligger bag ved, lidt mere, herunder også, hvad der er forskellen på opgørelsesmetoderne.

Kl. 16:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:34

Peter Skaarup (DF):

Nu skal behandlingen af den del af forslaget selvfølgelig ikke blive en diskussion om tal, så vi glæder os til at få de præcise tal frem. Jeg kan bare sige, at antallet i rigspolitiets opgørelse altså er 17, 23 og 26 over de 3 år, ifølge det, vi har kunnet læse.

Dertil kommer, at Justitsministeriets forskningsenhed med henblik på at vurdere 2006 har lavet en opgørelse, der viser, at 200 røverier har været foretaget i offerets bolig, altså, hjemstedet har været offerets bolig. Så spørgsmålet er, hvordan de her definitionerne er. Det kan være, tallene er højere, og det synes jeg vi skal have fuldstændig klarhed over.

Med hensyn til strafniveauet er det som sagt vores ønske, at man får kigget på det her. Og jeg kunne godt tænke mig at stille et spørgsmål til justitsministeren om de sager, der har været. Hvordan kan det være, at det har været sådan,

at man åbenbart ikke i lang tid har kigget efter, hvad retsinstanserne idømmer i de her sager, når der er skærpende omstændigheder? Det kan vi jo se at der har været i de tre sager, som Retsudvalget har fået forelagt. Så viser det sig, at man alligevel ikke bruger det, at der er skærpende omstændigheder, til at idømme en streng og kontant straf.

Kl. 16:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Justitsministeren.

Kl. 16:35

Justitsministeren (Lene Espersen):

Til den første del, spørgsmålet om tallene, vil jeg sige, at jeg også er sikker på, at der kan blive klarhed om det under udvalgsbehandlingen. Under samrådet forsøgte vi at forklare lidt om, hvad forskellen er på opgørelsesmetoderne, altså, hvad man definerer som et hjemmerøveri. Men jeg tror, at der kan blive skabt klarhed om det under udvalgsbehandlingen, således at det, man med rette kan kalde et hjemmerøveri, også bliver rubriceret sådan. Det vigtigste er jo, at man bliver enige om en definition og siger: Så er det det, vi kalder et hjemmerøveri.

Til den anden del vil jeg sige, at det i hvert fald har gjort et meget stort, personligt indtryk på mig, at et så forholdsvis stort antal hjemmerøvier er foregået over en meget kort periode i løbet af 2008. Det har i hvert fald fået såvel rigspolitiet som det almindelige politi og anklagemyndigheden til at fokusere på, om der er behov for at gøre yderligere end det, vi gør i forvejen på det her område.

Jeg er ikke bekendt med samtlige domme, der er blevet afsagt siden 2002, hvor reglerne blev skærpet, men jeg vil sige, at min opfattelse klart er den, at det her er noget, som der skal være fokus på fra politiets side, fra rigspolitiets side, fra NEC's side og ikke mindst fra anklagemyndighedens side, så vi får sikkerhed for, at de høje strafferammer, der findes, rent faktisk bliver brugt.

Kl. 16:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til justitsministeren. Hr. Kim Andersen som ordfører.

Kl. 16:37

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Jeg tror, vi alle er klar over, at det, at der bliver begået et røveri i ens hjem – eller i et privat hjem i det hele taget – er noget meget, meget alvorligt,

og det er meget krænkende over for de mennesker, det går ud over. Ofte kan de røverier være ledsaget af trusler; der kan være stikvåben eller skydevåben involveret; folk kan være maskerede under indbruddet. Det er kun med til at understrege, hvor forfærdelig grimt sådan et hjemmerøveri er.

Derfor vil jeg i og for sig også gerne sige tak til Dansk Folkeparti, fordi de fremsætter et beslutningsforslag som det, vi her har til behandling, for det er med til at holde fokus på denne meget grove og forfærdelige form for kriminalitet. I Venstre er vi meget indstillede på at følge det her område meget, meget tæt, fordi vi ønsker, at de udvidede strafferammer, som er givet på det her område, også i videre udstrækning slår igennem i de domme, der afsiges.

Vi er glade for, at ministeren har understreget så kraftigt, som hun har, at regeringen ser med allerstørste alvor på karakteren af hjemmerøverierne og på antallet af hjemmerøverierne. Ministeren har også – helt klart foranlediget af, at anklagemyndigheden med Rigsadvokaten har fået sat yderligere fokus på det her område – fået mere fokus på det, og det har politidirektørerne rundt i kredsene også. Der er igangsat et stort analysearbejde med indsamling af domme for at sikre, at udmålingen af straffen i de sager, der føres til doms, svarer til, hvad der lovgivningsmæssigt har været intentionen i forbindelse med etableringen af de nugældende strafferammer, og der er igangsat et analysearbejde med henblik på at sikre, at domsafsigelserne rundt omkring i landet ved de forskellige domstole er nogenlunde ensartede.

Det er vi meget tilfredse med i Venstre. Vi synes, det er nødvendigt, det er på høje tid, og vi er glade for, at det sker nu. Vi synes ikke, det ville være rigtigt at tage yderligere initiativer på det her område alene, Dansk Folkeparti lægger op til, så lang tid dette vigtige, seriøse arbejde er i gang, og så lang tid ministeren, Rigsadvokaten og politidirektørerne har fokus rettet mod problemet, hvilket vi er overbeviste om er tilfældet. Derfor kan vi ikke støtte forslaget, men vi er enige med Dansk Folkeparti i, at det her er et meget vigtigt samfundsproblem, som skal have den største opmærksomhed i den kommende tid.

Kl. 16:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 16:40

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak for de pæne ord om vores forslag, men pæne ord jo ikke altid nok, når det gælder aktiv handling. Vi kan selvfølgelig håbe på, at de initiativer, der er sat i gang fra Rigsadvokatens side, kommer til at hjælpe.

Jeg vil da godt spørge hr. Kim Andersen, om hr. Kim Andersen ikke er enig med mig i, at når man ser de svar, vi har fået i Retsudvalget, hvor der redegøres for straffelovens § 288, hvor strafferammer for røveri er fængsel i indtil 6 år og under skærpende omstændigheder i indtil 10 år, er det ikke tilfredsstillende, at de straffe, der så gives, når der bruges våben og trusler for at tilvinge sig adgang til ældre menneskers boliger, når der bruges vold mod de pågældende, og når der røves penge, ligger på mellem 8 måneder og i de værste tilfælde 1½ års fængsel. Det er vel ikke tilfredsstillende, at vi ser straffe i den helt lave ende, kan man godt sige, af strafferegisteret, når der er mulighed for at komme op på 10 år. Jeg siger ikke, at man kan give 10 år i alle sager, det må afhænge af sagen, men man kan i hvert fald komme op på et væsentlig højere niveau.

Kl. 16:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:41

Kim Andersen (V):

Vi har frie og selvstændige domstole i dette land, og det skal vi holde fast ved.

Når det er sagt, vil jeg gerne sige, at ifølge mine begreber er strafudmålingen i domme, som idømmes for forbrydelser af den karakter, som hr. Peter Skaarup her nævnte, ikke – ifølge min lægmandsbetragtning – i overensstemmelse med det, der var tiltænkt i lovgivningen, da der blev givet en mulighed for at idømme fængsel i op til 6 år. Der vil jeg gerne åbent og ærligt sige, at der er strafudmålingen ikke i overensstemmelse med det, som jeg forestiller mig vil være rimeligt i forbindelse med den slags forbrydelser.

Derfor er det også så vigtigt, at vi nu får det materiale indsamlet – og det har ministeren og Rigsadvokaten jo sat i gang – og at vi får set på det her i en rigtig sammenhæng og også taget højde for de forskelle, der er i de enkelte sager, og som dommene naturligvis afspejler, men at vi så også efterfølgende er parat til at reagere på det.

Kl. 16:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:43

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det lyder fint, at Venstre er indstillet på at følge det her tæt.

Jeg kunne godt tænke mig spørge hr. Kim Andersen: Når vi nu i forslaget fra Dansk Folkepartis side foreslår indførelse af minimumsstraffe på 4 års fængsel på det her område, er det så fuldstændig fremmed for Venstre at gå ind på tanken om minimumsstraffe, som kan være et nødvendigt værn i sager, hvor man ikke føler at domstolene bruger de strafferammer, der udstikkes fra politisk side? Er det fuldstændig fremmed for Venstre?

Lad mig minde om, at man jo har en minimumsstraf for mord, og derfor er det vel heller ikke helt umuligt at bruge et sådant instrument i andre sager.

Kl. 16:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:43

Kim Andersen (V):

Jeg tror, det er vigtigt, at vi nu holder fokus på det, som der er rettet fokus mod her, og som ministeren har redegjort for: det arbejde, der er sat i gang af Rigsadvokaten over for anklagemyndigheden og over for politidirektørerne, og at vi så får sammenstillet de oplysninger og får et ordentligt oplyst vurderingsgrundlag.

Jeg vil ikke fuldstændig afskære mig muligheden for at diskutere anvendelsen af minimumsstraffe, men jeg ser også nogle ulemper ved det. Hvis minimumsstraffen for en given handling f.eks. er 2 år og en dommer måtte nå dertil, at med de elementer, der i øvrigt er inde i sagsforløbet, ja, så vil der måske kunne ikendes 6 måneder, men da det er langt fra minimumsstraffen, ender man med slet ikke at give en dom med frihedsberøvelse, og det vil sige, at så kan vi altså risikere, at nogen, der i og for sig skulle have været frihedsberøvet og dømt efter gældende regler, ikke får en frihedsberøvelse. Så kommer vi jo fra asken i ilden, og det er jo næppe det, spørgeren har tænkt sig med sit forslag. Så jeg ser nogle ulemper ved det.

Kl. 16:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører.

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Når vi går ud i verden og forlader vores bopæl, så ved vi godt, at verden nogle gange kan være farlig. Man kan møde mennesker derude, som ikke kan forstå at passe på hinanden, eller som har intentioner om at ville os det skidt. Man kan blive overfaldet. Man kan blive offer for alverdens forbrydelser. Men når vi er hjemme hos os selv og vi sidder i sofaen og har tæppet oppe om fødderne, så føler vi os som i et helle. Vi føler, at vi nu er hjemme, hvor vi kun er os selv, og hvor ingen kan ramme os. Den tryghedsfølelse er utrolig vigtig for alle mennesker at have. Vi skal kunne føle, at når vi er hjemme hos os selv, så er vi i vores helle, og der er vi på vores trygge base, hvor ingen kan komme og slå os ud af kurs.

Derfor er hjemmerøverier også en utrolig grov kriminalitet. Det er utrolig groft, at man på den måde frarøver folk følelsen af at kunne føle sig trygge i deres private hjem. Derfor skal vi kigge på hjemmerøverier og se på, hvordan udviklingen er, og hvad vi kan gøre for at forhindre, at flere af de her røverier kommer til at finde sted.

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg deler Dansk Folkepartis intentioner i forslaget om, at man skal have mere fokus på hjemmerøverier, for som jeg indledningsvis sagde, er vores hjem vores helle, og hvis ikke vi kan være trygge, når vi er hjemme hos os selv, hvor kan vi så være det henne? Derfor er hjemmerøverier et indgreb i vores private liv, som vil komme til at præge folk, der har været udsat for det, resten af deres dage, og derfor skal straffen for det også være rimelig.

I nogle af de hjemmerøverier, vi har hørt om, drejer det sig jo om ældre mennesker, som bliver bundet, som bliver tapet for munden, som bliver truet med kniv, som bliver banket op af maske-rede røvere, eller som bliver lokket til at åbne døren, fordi der står falske politibetjente udenfor. Det er altså rigtig grove forbrydelser. Der har også været en sag, hvor et hjemmerøveri endte med et drab, fordi den, der blev overfaldet, endte med at afgå ved døden som følge af hjemmerøveriet.

Når vi alligevel ikke kan støtte Dansk Folkepartis forslag, er det, fordi det indebærer elementet minimumsstraffe, som vi af princip ikke støtter, og derfor vil vi gerne afvise forslaget. Men jeg vil gerne sige, at i januar måned, da debatten om hjemmerøverier kørte på sit allerhøje-

Kl. 16:45

ste, krævede Socialdemokraterne, at der skulle være en national handlingsplan, som skulle gøre op med hjemmerøverier. Det blev dengang afvist, også af justitsministeren. Jeg kan nu kun glæde mig over at se, at den idé blev fulgt op, og at Rigsadvokaten senere har sat ord på, hvad det var, vi ville med vores nationale handlingsplan, nemlig at der skulle være en opsamling, sådan at der bliver en helhedsorienteret indsats, uanset hvor i landet et røveri af den her karakter finder sted.

Jeg kan nu konstatere, at med det arbejde, der er sat i gang, hvor Rigsadvokaten altså får alle sagerne ind på sit bord, inden der bliver rejst anklage, og hvor Rigsadvokaten får alle domme ind på sit bord med henblik på, at man kan vurdere, om man skal anke, har vi altså fået det, som vi bad om, nemlig en meget, meget tydelig indsats i forhold til at bekæmpe hjemmerøverier og sikre, at strafniveaulet bliver passende. For det er rigtigt, som Dansk Folkeparti siger: Der er skærpende omstændigheder i mange af de her sager, og derfor skal strafferammerne også udnyttes, som det var tænkt, og det er præcis derfor, at det her arbejde er sat i værk, og det kan vi kun støtte op om.

Kl. 16:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 16:48

Peter Skaarup (DF):

Jeg er selvfølgelig glad for den rosende del af Socialdemokraternes ordførertale i dag, men jeg kan da godt undre mig over, at man, når man så skal tage stilling til indholdsdelen, altså hvad det rent faktisk er vi skal gøre fra politisk side, så falder fra. Så vil man ingenting fra Socialdemokraternes side.

Derfor er mit spørgsmål: Når man har sådan et princip om minimumsstraffe, at det vil man aldrig være med til, gælder det så i alle situationer? Gælder det også mord og drab? Gælder det de rigtig alvorlige forbrydelser? Vil man ikke være med til det? Vil det sige, at man ønsker den bestemmelse, vi har i dag, taget ud af lovgivningen omkring det område? Hvor slutter det hende for Socialdemokraterne? For jeg kan da godt sige, at man dermed fraskriver sig nogle muligheder, som kan være gode at have, hvis det er sådan, at domstolene ikke følger det, som vi politisk vedtager herinde på Christiansborg.

Kl. 16:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Karen Hækkerup (S):

Vi har i Danmark en domstol, som dømmer, og som beslutter, hvad straffen skal være ud fra den strafferamme, vi i Folketing har besluttet. Og når det her arbejde er sat i værk med, at man skal se på, hvor strafniveauet ligger, så går jeg ud fra, at man på et tidspunkt vil komme frem til en konklusion. Den konklusion kan jo godt være den, at man også over for domstolene tager en drøftelse af, hvad strafniveauet er. Men jeg mener, at det er et dårligt signal at sende som udgangspunkt, at vi starter med at sige, at nu vil vi have en minimumsstraf, og at den endda skal være på 4 år. 4 år er lang tid. Det kan også være rimeligt i nogle af de her sager, det vil jeg slet ikke afvise. Men vi må aldrig nå derhen, at en dommer ender med at frikende en hjemmerøver, fordi vedkommende dommer vurderer, at en dom på 4 år slet ikke modsvare den forbrydelse, der er blevet begået.

Sagen stiller sig anderledes, når det drejer sig om drab, fordi et drab er så uigenkaldeligt, og der er der en helt særlig bestemmelse i lovgivningen, som vi altså ikke støtter nogen som helst andre steder.

Kl. 16:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:50

Peter Skaarup (DF):

Det vil sige, at man kan konkludere, at det i forhold til nogle forbrydelser er i orden, at man fortsat har en minimumsbestemmelse, mener Socialdemokraterne, men derudover har man så et princip om, at ikke andre forbrydelser – eller hvordan skal jeg forstå det? – kan føjes på listen over den mulighed, der altså indebærer minimumsstraf. Jeg er noget forvirret over det, og jeg tror, at der er mange, der må være forvirrede over, hvad Socialdemokraterne vil på det her område.

Jeg må sige, at det er udmærket at tale om en national handlingsplan, og hvis man kan opfatte det, der er sket, som en gennemførelse af den idé, er det da også udmærket. Men det, jeg synes vi mangler fokus på, er strafdelen; det er, at det virkelig koster noget, og at man som gerningsmand forstår, at det at gå ind på folks private bopæl og true dem med bål og brand, at bruge våben eller på anden måde bruge vold over for de pågældende og frarøve dem deres ejendele skal koste noget. Det skal ikke være 8 måneders

Kl. 16:49

fængsel eller 1½ års fængsel, det skal virkelig koste noget.

Jeg ser frem til, at Socialdemokraterne vil støtte den idé.

Kl. 16:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:51

Karen Hækkerup (S):

Jeg er fuldstændig enig i, at der skal være en straf, som skal være sammenlignelig med den forbrydelse, der er blevet begået, og jeg må sige, at det jo også er det, jeg lægger i, at Rigsadvokaten lige nu har bedt om, at alle domme, der bliver afsagt, kommer ind på hans bord, fordi man så der kan tage stilling til, om man skal anke strafudmålingen. Jeg vurderer faktisk, at det, som Rigsadvokaten gør, lige præcis er det, som både Dansk Folkeparti har efterspurgt, og det, som mange andre partier, herunder mit eget, har efterspurgt, nemlig at der skal være en ensartethed i strafudmålingen, og at den skal være rimelig.

4 år er så det, Dansk Folkeparti er landet på. Jeg synes, at vi skal lade det være op til Rigsadvokaten nu at komme med den her analyse, og så kan man tage en drøftelse af det senere hen. Jeg synes, det vigtige er at forhindre, at der kommer flere af de her hjemmerøvier, for der er ingen tvivl om, hvilket jeg også sagde indledningsvis, at det er fuldstændig invaliderende for mennesker at blive udsat for et røveri af så grov beskaffenhed, som det her er.

Men der er mange andre ting i det, som Dansk Folkeparti foreslår, jeg også er betænkelig ved, bl.a. vil jeg nævne sætningen om, at man skal lave incitamenter til forsikringsbranchen, sådan at de, der har en alarm, kan slippe billige i forsikringspræmie. Det er heller ikke et Danmark, jeg ønsker mig, altså at vi skal nå derhen, at alle for at kunne slippe billigt i præmie skal have installeret overfaldsalarmer på private bopæle. Jeg synes, vi må arbejde mod, at Danmark igen bliver et land, hvor vi kan være trygge og ikke bange, når det ringer på døren.

Kl. 16:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Så er det fru Karina Lorentzen som ordfører.

Kl. 16:53

(Ordfører)

Karina Lorentzen (SF):

Dette forslag går ud på at skærpe straffen for røveri, når det er sket i et privat hjem. Årsagen til

det er, at det sker på privatpersoners enemærker og dermed er et overgreb, som påvirker offeret særligt. Vi er meget enige i Dansk Folkepartis indstilling til røverier i private hjem. Det må anses for værende psykisk belastende i særlig stor grad, når man som offer udsættes for sådan et angreb et sted, hvor man normalt regner sig for meget sikker. For os tæller det naturligvis med, at et hjemmerøveri også tit har karakter af en meget bevidst planlægning, og at der ligger nogle ret præcise overvejelser bag.

Men i SF er vi tilfredse med, at ministeren over for domstolene allerede har indskærpet, at det er en særlig strafværdig begivenhed, og i øvrigt har lavet en indberetningsordning i den anledning. I SF ønsker vi, at den her type røverier stoppes, men der er altså meget usikkerhed om, at en markant strafskaerpelse vil have en præventiv virkning, specielt hvis det forholder sig sådan, som Dansk Folkeparti siger, nemlig at det ofte er udlændinge, der står bag. De tjekker nok næppe dansk lovgivning, før de planlægger et røveri, men går efter rigdomme, som de ved befinder sig i Danmark.

På et samråd om hjemmerøvier har justitsministeren dog sagt, at de fleste hjemmerøvier begås af nogle, som kender offeret, og som ved, at vedkommende ligger inde med store værdier. Her er det bedste præventive tiltag nok nabo-hjælp, så der er nogen, der kan være opmærksom på, om der foregår noget mistænkeligt.

Vi synes som sagt, at ministeren har sendt et politisk signal om, at hjemmerøvier er særlig uacceptable, og det er for nu tilstrækkeligt. Vi er modvillige over for en automatisk høj minimumsstraf, da der kan være særlige forhold, som gør sig gældende. Vi synes, det er oplagt, at det er domstolene, der afgør straffen, og vi er overbeviste om, at de vil bruge den mulighed for skærpeelse, og det er helt fint med indberetningsordningen, som overvåger, hvordan det sker.

Vi kan ikke støtte forslaget.

Kl. 16:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 16:55

Peter Skaarup (DF):

Nu er der jo på nogle områder heldigvis sket, vi kan måske sige, en slags nyorientering af SF's politik, efter at man fik diskuteret nogle ting i partiet. Men i forlængelse af det, fru Karina Lorentzen nævnte her i ordførertalen, kunne jeg

godt tænke mig at spørge, om det så også gælder minimumsstraffe. Jeg er usikker på, hvor SF står henne dér. Jeg kunne godt tænke mig mere præcis at vide, om man for alvor vil sætte ind over for de på nogle områder meget lave straffe, der gives, i forhold til de strafferammer, der findes – eksempelvis når det handler om personfarlig kriminalitet, som hjemmerøvier ofte er.

Kl. 16:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:56

Karina Lorentzen (SF):

Vi går ikke ind for minimumsstraffe. Vi synes, det skal være op til domstolene selv at finde ud af, hvordan og hvorledes dommen skal være. Strafferammen er der, og den kan bruges, og så må domstolene afgøre, hvad den rigtige dom skal være. Formentlig kan de lave straffe skyldes – hvad ved jeg? – at der er nogle særlige grunde til dem. Måske ville det på det her område være en god idé at have en mere detaljeret statistik, så vi rent faktisk kunne se, hvad det er, der fører til såvel lavere som højere domme.

Kl. 16:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:57

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det var et lidt flydende svar, jeg fik fra SF her. Hvis man ser på en af de sager, vi har fået mere at vide om i Retsudvalget, er der jo tale om en tiltalt, der i forbindelse med et indbrud blev overrasket af husets beboer. Tiltalte fremsætter trusler over for beboeren og stikker ham med en kniv i maven og armen. Sagen omfatter tillige tyveri. Straffen blev fastsat til fængsel i 8 måneder, idet retten lagde vægt på karakteren af kriminaliteten, tiltaltes talrige forstraffe samt det hurtige recidiv. Er det tilstande, vi skal acceptere, hvis vi taler om, at der skal være højere straffe for personfarlig kriminalitet, altså at man giver en straf på et strafniveau, der hedder 8 måneders fængsel? Det tror jeg heller ikke SF er enig i.

Kl. 16:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:58

Karina Lorentzen (SF):

Nu har SF jo nok et helt andet syn på straf end Dansk Folkeparti. Nogle gange har man lidt indtryk af, at Dansk Folkeparti allerhelst så en strafskaerpelse for alt i det her samfund. Jeg kunne

efterhånden fristes lidt til at spørge: Hvad er det egentlig lige, der skal have normalstraf?

Om det konkrete tilfælde, der bliver nævnt, vil jeg sige, at jeg ikke ved, hvad det er, der er lagt til grund for den her dom. Jeg kan bare konstatere, at strafferammen er der, og så må det være op til domstolene at finde ud af, hvordan straffene skal udmåles rent konkret.

Kl. 16:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Tom Behnke som ordfører.

Kl. 16:58

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Vi er fra konservativ side meget enige med forslagsstillerne i, at røverier i private hjem er ganske alvorligt. Det er en særdeles grov form for kriminalitet, som naturligvis skal sanktioneres konsekvent og hårdt. Derfor er vi også meget tilfredse med, at ministeren har sørgt for og har bedt Rigsadvokaten om at indskærpe, at det skal være en strafskærpende foranstaltning, at et røveri bliver begået i et privat hjem. Rigsadvokaten vil også følge med i, hvad strafniveaue er, og hvordan udviklingen har været, og derudfra vil det jo så, hvis det er nødvendigt, være muligt for os at tage initiativ til at sørge for, at der bliver en skærpelse af strafferammen eller af strafudmålingen på anden vis.

Derudover har politiet jo også sat sig for, at røverier i private hjem skal være et særligt fokusområde, hvor man koordinerer hele indsatsen, ved at alle informationer om den type røverier koordineres og indsamles ved Rigspolitiets side, således at man også fra politiets side og anklagemyndighedens side sørger for, at det her er et fokusområde, og at det er noget, man ser på med stor alvor, og at der derfor skal straffes både hårdt og konsekvent.

I forhold til det forebyggende er det også meget glædeligt, at Det Kriminalpræventive Råd har nedsat en projektgruppe, som skal se på, hvordan man i højere grad kan være med til at forebygge, at de her røverier overhovedet finder sted. Det synes vi også er et godt initiativ, ikke mindst fordi det jo trods alt ville være det bedste, hvis man på den måde kunne undgå, at røverierne overhovedet fandt sted.

Så har vi også ved at kigge lidt i lovgivningen bemærket, at der jo i dag er en strafferamme på 6 og 10 års fængsel for henholdsvis røverier og særlig farlige røverier. Det vil sige, at der faktisk er en strafferamme, som domstolene har mulighed for at straffe inden for.

Så kommer spørgsmålet selvfølgelig i forhold til det, som Dansk Folkeparti foreslår, nemlig om der skal være en særlig mindstegrænse. Skal der være en minimumsstraf indbygget i paragrafferne om røveri, således at domstolene ikke kan komme uden om, at man skal straffe med, som Dansk Folkeparti foreslår, mindst 4 års fængsel?

Se, det er vi ikke fra konservativ side enige i. Vi synes faktisk, at det kan være problematisk, hvis man har minimumsstraffe i paragraffer, for hvis nu en kriminel handling har haft så mange formildende omstændigheder, at det vil være åbenlyst urimeligt at idømme en minimumsstraf, hvad sker der så i stedet for? Ja, så vil der måske ske det, at domstolene føler sig kaldet til at frikende tiltalte, og det synes jeg vil være ganske problematisk.

Kunne man så ikke sige, som nogle ordførere har været inde på, at 4 år er meget rimeligt for den type røverier i private hjem? Jo, det vil det måske nok være, men det nytter ikke noget, når vi taler om minimumsstraffe, at man tager nogle af de groveste eksempler frem, for det er klart, at minimumsstraffe selvfølgelig vil kunne komme på tale dér. Men det, man skal huske på – og det er måske ret væsentligt at forstå – er, at når vi taler om røveri, så er det jo dybest set bare en berigelsesforbrydelse, hvor der i forbindelse med berigelsen er blevet truet med vold eller udøvet vold.

Lad os tage et eksempel: En indbrudstyv, der er inde for at stjæle et eller andet, bliver overrasket af ejeren af huset, og på vej væk med byttet skubber han ejeren af huset eller truer med, at hvis ikke ejeren flytter sig, så slår han ham. Så går ejeren et skridt tilbage, og siger, at det skal han ikke nyde noget af, og indbrudstyven stikker af med tyvekosterne.

Se, det er også et røveri. Det er så i den meget, meget milde ende, og så må man jo spørge sig selv, om det, hvis vi tager de allermildeste tilfælde af røverier – noget a la det, som jeg har skitseret her – ville være rimeligt, at man i de tilfælde sagde: minimum 4 års fængsel – minimum! Nej, det synes vi fra konservativ side ikke. Der bør være forskel på straffene. Alt efter hvor strafværdig handlingen er, alt efter skærpende omstændigheder bør det være således, at domstolene er i stand til at vurdere den konkrete sag for sig selv.

Derfor afviser vi forslaget.

Kl. 17:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører.

Kl. 17:03

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er noget af en liste af forbrydelser i private hjem, som Dansk Folkeparti lister op i bemærkningerne til dette beslutningsforslag, og som jo listes op for at vise, hvor mange røverier i private hjem vi har været vidne til i den seneste periode.

Efter radikal opfattelse er det sådan, at det her er et emne, som både ministeren og Rigsadvokaten er opmærksomme på, og det noterer vi os sådan set med tilfredshed. Dertil kommer, at vi er imod princippet om minimumsstraffe, som Dansk Folkeparti har som hovedelement i forslaget, ifølge hvilket man vil fastsætte en minimumsstraf på ikke mindre end 4 års fængsel for denne type røveri.

Jeg synes, det er værd at sige, at røveri i private hjem er en alvorlig forbrydelse, og det er ganske givet en utrolig ubehagelig oplevelse for dem, der bliver udsat for disse røverier i deres eget hjem. Men jeg må indrømme, at jeg har lidt svært ved at se, hvor Dansk Folkeparti vil hen med det her beslutningsforslag. Jeg synes, at det, der er det interessante, når vi diskuterer straffelov, er, at vi skal kunne se, at der skal være en vis rimelighed mellem forbrydelse og sanktion, og hvis vi laver skærpelser i forhold til de nuværende regler, må vi jo have et formål. Det synes jeg faktisk ikke der bliver argumenteret for i beslutningsforslaget, hvis jeg skal være hudløst ærlig. Man nævner, at der har været nogle episoder. Det er ubehageligt. Ja, det er det. Men man nævner ikke, hvad det er for en effekt, man forventer at få ud af en sådan straffeskærpelse.

Nu kan jeg nok godt regne ud, hvad man prøver at bilde folk ind er effekten af et sådant forslag, selv om man ikke skriver det. Jeg går ud fra, at det her er den sædvanlige sang om, at strengere straffe også skulle give en eller anden form for afkast, når vi ser på antallet af begåede forbrydelser. Og jeg kan jo også se, når jeg går ugeprogrammet for Folketinget igennem for denne uge, at der jo stort set ikke er en type forbrydelse, som har været omtalt i medierne i dette år, som Dansk Folkeparti ikke er parat med straffeskærpelse eller minimumsstraffe, eller hvad ved jeg, over for.

Man har ligesom dækket de forbrydelser, der er i medierne, og det er jo meget typisk for den måde, som Dansk Folkeparti arbejder på. Jeg går ud fra, at hvis der bliver ny interesse i landets aviser og nyhedsredaktioner i næste måned eller til efteråret, så vil vi også se tilsvarende beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti på disse områder. Det er ikke, fordi man har vurderet, at det samfundsmæssigt vil være særlig relevant, men fordi der er nogle medier, der har vurderet, at det har der ikke været skrevet om, eller at der har været nogle særlige enkeltstående tilfælde, og at man derfor har givet det noget omtale i denne avis eller hin nyhedsudsendelse.

Jeg tror, det står ret klart, at Det Radikale Venstre afviser beslutningsforslaget. Jeg synes desværre som sagt, at det er et udtryk for denne tendens, der er til, at man lader, som om strengere straffe har en effekt på antallet af forbrydelser. Det har de selvfølgelig ikke, og dertil kommer også, at det er en del af et forsøg på at bilde folk ind, at vi lever i et meget mindre trygt samfund, end vi gør. Det danske samfund er på mange måder et ganske fint samfund, og jeg synes faktisk, at vi generelt skal glæde os over, at vores børn kan vokse op i et trygt samfund, hvor der faktisk ikke er særlig meget kriminalitet, heller ikke af denne type, som justitsministeren jo i øvrigt så udmærket gjorde rede for.

Kl. 17:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 17:07

Peter Skaarup (DF):

Jeg er da glad for hr. Simon Emil Ammitzbølls konstatering af, at Danmark på mange måder er et ganske fint land. Det er jeg da helt enig i. Jeg kunne næsten udtrykke det endnu flottere om vores land, men det er så, hvad det er.

På trods af De Radikales afstandtagen – kan man vist rolig sige – til forslaget, vil jeg alligevel spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll: Gør det ikke indtryk, når vi i Retsudvalget får en gennemgang af de sager, som vi har fået det, når det gælder hjemmerøverier, og kan se, at strafniveauet ligger nede i den absolut lave ende af strafferegisteret? Vi har en strafferamme på 6 år for røveri – under skærpede omstændigheder går den op til 10 år – og alligevel falder der så åbenbart straffe nede på det her lave niveau fra 8 måneders til 1½ års fængsel. Gør det ikke indtryk på Det Radikale Venstre, eller skal vi bare lukke øjnene og sige: Det er sikkert godt nok,

det klarer domstolene, det er der nogle mennesker der har styr på? Var det ikke et problem også for De Radikale, hvis vi sagde sådan?

Kl. 17:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:08

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Fakta gør altid indtryk. Det tror jeg rolig jeg kan sige også i denne sag. Det er også derfor, at jeg netop roste både justitsministeren og Rigsadvokaten for at have meget fokus på emnet. Og nu vil man få noget bedre statistik, noget bedre materiale om, hvad det egentlig er, der sker rundt omkring, og så kan man selvfølgelig altid derefter diskutere, hvordan og hvorledes det ligger i forhold til strafferammer.

Jeg synes bare, det kan være svært pludselig at gå ind i – hvis vi i dag vedtog en minimumsstraf på 4 år – at vi sådan set beslutter, hvor alvorlige de sager, der har været, skal bedømmes i fremtiden med et minimum på så meget som 4 år. 4 års fængsel er ret meget, vil jeg sige til hr. Peter Skaarup, og jeg synes, at vores sigte må være at sige: Hvordan laver vi sanktioner, der gør, at vi får færre forbrydelser, færre gentagelser, så vi får et mere trygt samfund i virkeligheden og ikke kun i sådan en eller anden teoretisk verden, hvor strengere straf-partierne lever?

Kl. 17:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 17:10

Peter Skaarup (DF):

Nu sagde hr. Simon Emil Ammitzbøll, at det var, fordi der havde været lidt omtale i forskellige medier af hjemmerøverier, at Dansk Folkeparti gik på banen.

Når der er fokus på en bestemt kriminalitetsform, hvor nogle finder ud af, at det ikke så nemt kan lade sig gøre at røve en bank længere, og nu laver indbrud i private hjem og røver kontante midler der, skal vi så ikke som politikere være opmærksomme på den udvikling og udstyle vores domstole med de rigtige strafferammer, så det virkelig kommer til at koste noget for dem, der udøver den form for kriminalitet? Hører jeg ikke hr. Simon Emil Ammitzbøll sige lidt det samme? Eller skal vi bare lukke øjnene og sige: Nå ja, selv om det har været oppe i medierne, har det ikke nogen interesse, det skal vi ikke beskæftige os med. Nu kan hr. Simon Emil Ammitzbøll selv vælge – er det det ene eller det andet synspunkt, der er rigtigt?

Kl. 17:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:11

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Nu kan jeg berolige hr. Peter Skaarup med at sige, at det hverken er sådan, at fordi der er omtale af noget i medierne, så skal man straks som hr. Peter Skaarup kaste sig over at hæve strafferammer, eller omvendt, at hvis noget har været omtalt i medierne, så skal man søreme ikke interessere sig for emnet. Altså, det ville jo heller ikke give nogen mening.

Forskellen på Dansk Folkepartis politik og Det Radikale Venstres politik, sådan som jeg opfatter det, er, at man i Dansk Folkeparti er mest optaget af strafferammer og minimumsstraffe, mens vi i Det Radikale Venstre er mest optaget af at gøre noget for, at der bliver færre forbrydelser her i landet, sådan at borgerne kan blive mere trygge. Når vi diskuterer alternative straffe og forebyggelse, må man sige, at Dansk Folkeparti desværre ikke er med i samme superliga, som partiet er, når det drejer sig om at hæve strafniveauerne. Derfor må jeg sige, at Dansk Folkeparti desværre er mest aktivt der, hvor det retorisk er interessant, men ikke der, hvor vi kan gøre noget for at forebygge og dermed nedbringe kriminaliteten.

Kl. 17:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 17:12

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg er ret enig i den lille ordveksling før om, at Danmark på mange måder er et fredeligt land, og at det heldigvis er en meget lav kriminalitet, vi har i Danmark, sammenlignet med andre lande. Det ændrer jo ikke på, at det for dem, der bliver udsat for kriminaliteten, er nok så voldsomt og sådan set lidt ligegyldigt, hvilket nummer de er i statistikken. Derfor handler det selvfølgelig om at få gjort noget for at forebygge, at der er folk, der bliver udsat for forbrydelser.

Vi kan ikke støtte det forslag, der ligger her fra Dansk Folkeparti. Som flere andre har været inde på, mener vi, at minimumsstraffe er en helt forkert vej at gå. Vi er enige i, at røveri er en grov forbrydelse, og at røveri i private hjem er særlig groft, fordi det er ødelæggende for mennesker at blive overfaldet i deres eget hjem, ikke bare hvis det er et røveri, men for mange også, hvis det er et indbrud. Det kan for nogle betyde,

at de er nødt til at flytte, fordi de ikke længere føler sig trygge i deres eget hjem. Derfor mener vi også, at hovedfokus må være, hvad vi kan gøre for at forebygge, at der finder indbrud og røverier sted, frem for et hovedfokus på at straffe, når først de er begået.

Vi tror ikke, at en længere straf vil have den store indflydelse på, hvor mange røverier og indbrud der bliver begået. Vi synes, at de forebyggende tiltag, som også Dansk Folkeparti peger på i forslaget, bl.a. nabohjælp, i høj grad er det, der skal til. Vi tror også på, at der er behov for at gøre mere for at vænne folk til ikke at have kontanter i hjemmet. Men vi har selvfølgelig det problem i dag, at rigtig mange har store værdier i hjemmet i form af elektronisk udstyr, designermøbler og andet, som let kan omsættes. Derfor er der selvfølgelig flere steder, vi er nødt til at sætte ind – bl.a. over for det, at rigtig mange mennesker ikke har noget imod at købe ting, der faktisk er hælervarer. Det er jo væsentligt, hvis vi ønsker at nedbringe antallet af indbrud og røverier, at vi sætter ind over for hæleri.

Dansk Folkeparti henviser i sit forslag også til, at det i høj grad skulle være organiserede øst-europæiske bander, der begår røverierne. Det mener vi ikke umiddelbart at der er noget belæg for, og jeg kan forstå, at det også er det, justitsministeren og rigspolitiet har vurderet. Men kommer der noget frem om det, er det klart, at man selvfølgelig skal vurdere det, for så er det nogle andre tiltag, der skal til, hvis man skal forebygge den type røverier.

Det, man har set på andre områder, er jo, at ikke alene det generelt forebyggende, men også opklaringsrisikoen har stor betydning. Derfor skal vi selvfølgelig også se på, hvad man kan gøre for at forøge opklaringsrisikoen – hvad kan man gøre for, at der er større mulighed for at få opklaret indbrud og tyverier? Vi synes, at nogle af de tiltag, der er sat i værk, med at undersøge, hvad der er af mønstre, er væsentlige. Det er noget af det, man har gjort i nogle politikredse ved at overvåge de indbrud og røverier, der er, for at se, hvem det er, der begår dem, og hvad man kan gøre for at prøve at få fat i dem. Det synes vi er den rigtige måde at gå frem på, fordi vi som sagt er mest optaget af at forebygge, at det her overhovedet finder sted.

Kl. 17:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Naser Khader som ordfører.

Kl. 17:15

(Ordfører)

Naser Khader (NY):

Tak til Dansk Folkeparti for at sætte fokus på emnet. Det er jo forfærdeligt at blive overfaldet i sit hjem, det må være svært at komme over. Vi ser også med stor alvor på den form for kriminalitet.

Vi er enige med Dansk Folkeparti i, at man skal fastholde fokus på emnet, og at der skal gøres noget ved det. Alligevel kan vi ikke støtte beslutningsforslaget. Vi er tilfredse med, at justitsministeren har understreget, at røverier i private hjem bør indebære en strafsøkærpelse, og vi har også noteret os, at Rigsadvokaten har indført en ny ordning for at sikre dette. Det er tilstrækkeligt for os lige nu, og derfor kan vi ikke støtte DF's beslutningsforslag her og nu.

Kl. 17:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Peter Skaarup.

Kl. 17:16

(Ordfører for forslagsstillerne)

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil sige tak for de pæne ord, der trods alt er faldet om det her forslag om højere straf for hjemmerøverier. Vi synes i Dansk Folkeparti, at vi har fundet en fornuftig balance i det her forslag, men balancen har alligevel ikke været så god, at vi nu og her kan få flertal for forslaget.

Vi må så samtidig sige, at der siden forslaget blev fremsat, er sket nogle ting fra regeringens side. Der er kommet et initiativ, som Rigsadvokaten nu har taget, om en bedre opfølgning af de sager, der har været. Det synes vi at der er brug for, hvis vi ser på de svar, som vi har fået i Retsudvalget, for det er sådan, som jeg nævnte tidligere, at de sager, der er blevet fremdraget der, medfører en straf på mellem 8 måneders og 1½ års fængsel, selv om sagerne synes at være alvorlige. Det er for os at se et forholdsvis lavt niveau i forhold til strafferammen, som er 6 års fængsel, og at straffen kan stige til 10 år, hvis der foreligger en række nærmere angivne skærpende omstændigheder.

Vi er da også tilfredse med, at flere ordførere har sagt, at de også ser det som et problem, og derfor ser vi selvfølgelig frem til, at vi i Folketinget får en videre gennemgang af det her om hjemmerøverier, når Rigsadvokaten har fundet mere materiale frem om dem.

Det, vi bare kan konstatere, er, at selv om der altså har været tale om, at der igennem de sene-

ste år er foregået mange hjemmerøverier, har det som sagt ikke affødt en særlig høj straf. Det, man så kan undre sig over, er, hvordan sådan noget har kunnet passere i så lang tid, uden der har været mere fokus på det, men det har vi i hvert fald fået med de initiativer, der ligger her.

Når det gælder de enkelte ordførere, synes jeg, at der var en slinger hos nogle af ordførerne i forhold til spørgsmålet om minimumsstraffe. Det gjaldt sådan set både Socialdemokraterne og andre partier. Vi kan undre os over, at minimumsstraffe er et fyord. Sådan hørte jeg nærmest nogle af ordførerne. Hvorfor er det egentlig et fyord, når vi allerede i Danmark har minimumsstraffe for drab? Det er formentlig med god grund, nemlig fordi man anser det for at være rigtig alvorligt.

Vores forudsigelser og vores håb er, at Folketingets partier vil lægge den linje fra sig og mere fordomsfrit se på, om der kan være behov for, at vi for bedre at vejlede domstolene i, hvad det er vi politisk mener herinde på Christiansborg – det er jo det, borgerne siger vi skal, det er jo os, der er valgt af borgerne – introducerer minimumsstraffe på andre områder end på det område, vi har i dag. Jeg synes ikke, at det skal være sådan, at minimumsstraffe ikke er et stuerent ord. Jeg synes, at det skal være et stuerent ord for alle partier, så man fordomsfrit kan diskutere i folketingsgrupperne, om det ikke kunne blive nødvendigt, at man tager minimumsstraffe i anvendelse.

Jeg kan konstatere, når vi ser på tallene, at det er meget få af de kriminelle forhold, som vi bliver konfronteret med, der bliver pådømt den højeste straf, altså maksimumsstrafferammen. Det er desværre stadig væk sådan, når det gælder personfarlig kriminalitet, at der er forholdsvis mange kriminelle handlinger, der bliver pådømt forholdsvis lave straffe i den lavere ende af strafferegisteret. Det kan godt være, at der er nogen, der er irriteret over, at det stadig væk er sådan, men det er desværre stadig væk sådan. Det er vi fra Christiansborgs side nødt til at tage bestik af og ikke bare lade som ingenting. Det er dette forslag fra Dansk Folkeparti et udtryk for.

Vi synes, at vi er nået et stykke ad vejen, men vi kunne godt tænke os at få flertal for forslaget – om ikke nu, så i hvert fald når Rigsadvokaten er færdig med sin gennemgang, så håber vi på bedre tider.

Kl. 17:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 17:21

Karen Hækkerup (S):

Jeg bliver nødt til at tage ordet, når Dansk Folkepartis ordfører mener at have hørt, at der var en vis slingrende kurs i mit indlæg.

Jeg vil bare gerne slå fast endnu en gang, hvorfor Socialdemokraterne ikke kan gå ind for minimumsstraffen ved hjemmerøverier. Hvis jeg må prøve at komme med et tænkt eksempel på et hjemmerøveri: En søn, som er narkoman, går hjem og holder sin mor op for at få nogle penge til stoffer.

Vi ved, det er en type forbrydelse, der finder sted. Nogle gange er der en anmeldelse, nogle gange bliver den trukket tilbage. Der kan ske mange ting. Vil det i et sådant tilfælde være rimeligt, at der skal være en straf på 4 år? Og tror hr. Peter Skaarup, at både moderen og sønnen, når den kriminelle handling, nemlig røveriet, har fundet sted, vil ønske, at der skal være en straf på 4 år? Eller mener hr. Peter Skaarup ikke, at det i lige præcis sådan et tilfælde vil være rigtig godt, at domstolene har mulighed for at vurdere, om der er skærpente omstændigheder, eller om der er formildende omstændigheder. For det kunne jo godt være, at domstolene var klogere end Dansk Folkeparti.

Kl. 17:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:22

Peter Skaarup (DF):

Nu skal jeg allerførst lige sige – som svar på spørgsmålet – at den definition, som rigspolitiet har anvendt i forhold til hjemmerøverier, medfører, at tallene er 17, 23 og indtil nu 26 hjemmerøverier i 2008. Altså, 17 i 2006, 23 i 2007 og 26 her i 2008. Det er definitionen fra rigspolitiet.

Det eksempel, som fru Karen Hækkerup fremdrog her, tror jeg ikke, hvis det måtte være sket, er en del af den statistik. Jeg tror, at den statistik omfatter de rigtig alvorlige sager, der er tale om.

Jeg kan sige, som jeg også tidligere var inde på, at Justitsministeriets forskningsenhed – ifølge de oplysninger, vi har – har lavet en anden opgørelse, hvor man medtager revl og krat, altså alt det, der kan rubriceres som en slags hjemmerøveri. Og der har man i 2006 konstateret, at antallet var over 200. Det vil sige, at det meget vel

kan være, at det er nogle helt andre tal end de reelle tal, der indtil nu har været fremme i debatten. Og dem synes jeg vi skal blive bedre til at finde frem i det videre arbejde.

Kl. 17:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 17:23

Karen Hækkerup (S):

Jeg har forstået Dansk Folkepartis ordfører derhen, at hvis det bare er et familiemedlem, som har begået et røveri i hjemmet, så er det ikke en rigtig alvorlig forbrydelse, siden den ikke er med på listen. Jeg synes sådan set, at det kan være ganske alvorligt, også selv om det er et familiemedlem. Men lige præcis i sådan en sag må man sige, at der måske også kan være formildende omstændigheder. Men for den, der bliver udsat for et røverisk overfald, tror jeg nu sådan set også, det er alvorligt, selv om det er ens egen søn, der står bag.

Jeg vil gerne stille et yderligere afklarende spørgsmål til Dansk Folkepartis beslutningsforslag. Der står, at Dansk Folkeparti ligeledes finder, at det vil have en gavnlige effekt, hvis forsikringsbranchen kunne skabe incitamenter hos deres kunder til at yde en ekstra indsats med hensyn til forebyggelse – såsom at deltage i nabo-hjælpsordninger eller opsætte alarmer. Jeg vil gerne spørge Dansk Folkeparti, om det betyder, at der skal være billigere forsikring for dem, som har alarmer – og altså omvendt, at der skal være dyrere forsikringer for dem, som ikke har alarmer. For det er de incitamenter, som Dansk Folkeparti mener, at forsikringsbranchen skal kunne bruge for at påvirke befolkningen til at opsætte alarmer.

Kl. 17:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:24

Peter Skaarup (DF):

Med hensyn til det sidste er det allerede sådan i dag. Vi kunne da godt tænke os, at man gik lidt mere i den retning, for det er åbenbart nødvendigt, når vi ser, at der begås mange forbrydelser i private hjem. Det er udviklingen, og den kan vi lide eller ej. Sådan er det desværre, og derfor tror jeg, det er rigtigt, at man på privat basis laver den slags forebyggende tiltag mellem selskaber og kunder.

Men når jeg før sagde, at der var slinger hos Socialdemokraterne, er det, fordi man siger, at der er nogle forbrydelser, drab, hvor man godt

kan have en minimumsstraf, og at der er andre forbrydelser, hvor man ikke kan have en minimumsstraf.

Så ville jeg gerne spørge fru Karen Hækkerup om noget; nu kan fru Karen Hækkerup jo ikke svare lige nu, men så må jeg i hvert fald sige til fru Karen Hækkerup, at den situation, som nogle fremdrager omkring minimumsstraffe – nemlig at man er i tvivl og derfor må frikende – jo lige så vel kan være tilfældet, når det gælder drab, som når det gælder hjemmerøverier. Det er bare for at slå fast, at jeg ikke kan se, at det er nogen hellig ting, og at ordet minimumsstraf ikke er stuerent. Det er faktisk stuerent, og jeg tror, at vi bliver nødt til at finde det frem. Og det må Socialdemokraterne også gøre på et eller andet tidspunkt.

Kl. 17:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 17:25

Tom Behnke (KF):

Nu synes jeg alligevel, jeg bliver nødt til at holde hr. Peter Skaarup op på noget af det, han siger. Hr. Peter Skaarup har været retsordfører og formand for Retsudvalget i rigtig mange år. Hr. Skaarup må så også vide, at der er noget, der hedder en nedfaldsbestemmelse. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, om hr. Skaarup lige ville prøve at redegøre for, hvad en nedfaldsbestemmelse er, for det kunne måske afklare noget af den divergens, der kan være i argumentationen om at have minimumsstraffe for noget, men ikke for noget andet.

Kl. 17:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:26

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror, at hr. Tom Behnke skal uddybe sit spørgsmål lidt mere, for jeg står ikke her for at forklare bestemmelser, som hr. Tom Behnke spørger til. Jeg kan bare sige generelt, at vi har den grundlæggende opfattelse, at minimumsstraffe er et naturligt vigtigt instrument, når vi gerne vil sikre os, at domstolene følger de strafferammer, vi har vedtaget herinde politisk.

Hr. Tom Behnke kender godt flere eksempler, hvor hr. Tom Behnkes parti også aktivt har kæmpet for, at man f.eks. sidestillede straffen for seksuelt misbrug med voldtægt, og hvor det efterfølgende har vist sig, at det, vi politisk på Christiansborg troede vi havde gennemført, og hvor der var enighed om, at vi havde gennem-

ført det, ikke holder hos domstolene, når det kommer til stykket. Der synes jeg at vi er nødt til at være bedre til at gøre tingene fra politisk side.

Kl. 17:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 17:27

Tom Behnke (KF):

Nu skal vi huske, at domstolene rent faktisk har gjort det, som den borgerlige regering har bedt dem om at gøre, men det er en anden diskussion.

Så til nedfaldsbestemmelsen. Det, der gør sig gældende, er, at i de paragraffer, hvor der er en minimumsstraf, f.eks. i paragraffen om manddrab, har man muligheden for det, der hedder en nedfaldsbestemmelse. Man kan altså sige, at hvis ikke det er direkte drab, så rejser man subsidiært sigtelse/tiltale for noget andet. I de tilfælde kan det lade sig gøre at lave en minimumsstraf. Hvad er det subsidiære til røveri? Hvad skulle i givet fald være en nedfaldsbestemmelse til røveri? Det er jo det, der ikke er til stede, og det er derfor, man ikke bare uden videre kan gøre det. Derfor er det ret væsentligt i den her diskussion, som man nu bevæger sig ud i, og som hr. Peter Skaarup har fremsat forslag om, at man ved, hvad en nedfaldsbestemmelse er, for det er hele forudsætningen for at diskutere minimumsstraffe.

Kl. 17:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:28

Peter Skaarup (DF):

Nu har vi ikke i det her forslag lavet en meget detaljeret beskrivelse af, hvordan vi vil have lavet lovforslag, men vi har fremsat et beslutningsforslag, fordi vi synes, at der er brug for en skærpet indsats på det her område. Når vi kigger på de strafferammer, der er, kan vi konstatere, at de ligger langt højere oppe end den gennemsnitsstraf, vi sådan umiddelbart kan se falde. Det er derfor, at der kan være brug for minimumsstraffe, for selv i forhold til den ikkeskærpede omstændighed, altså røveri lig med 6 år, bruger man ikke strafferammen fuldt ud.

Jeg er sådan set ikke så optaget af, hvordan de tekniske ting bliver strikket sammen. Det har vi jurister til herinde. Men det, jeg er optaget af, er den retsfølelse, mange borgere har. Den bliver trådt under føde i dag med den nuværende tilstand, og det er der, jeg synes at vi skal til at samle os om nogle gode initiativer. Vi håber, at

Rigsadvokatens skridt er det første i den retning.

Kl. 17:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Ordføreren må lige blive på talerstolen. Fru Karina Lorentzen for en kort bemærkning.

Kl. 17:29

Karina Lorentzen (SF):

Jeg var ikke sikker på, om formanden havde set mig før. Det havde formanden så ikke.

Jeg ved ikke, om den såkaldte slinger i valsen på minimumsstraffe også gælder SF, men jeg kan trøste hr. Peter Skaarup med, at der ikke er nogen slinger. Vi ønsker ikke nogen minimumsstraf. For os er det slet ikke bevist, at straffe på det her område har en kriminalpræventiv virkning overhovedet, og det er der, skæringspunktet er for os. Sådan ligger det med det.

Men nu vil jeg så komme med et andet eksempel end det, fru Karen Hækkerup kom med. Hvad med den narkoman, der får en kæmpe gæld, og som bliver truet på livet og derefter udfører et røveri? Vil der ikke være nogen formildende omstændigheder i sådan en sag? Skal det også udløse 4 års fængsel med det samme? Det må vel falde ind under den kategori, som hr. Peter Skaarup ønsker at straffe.

Kl. 17:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:30

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil sige til fru Karina Lorentzen: Nu er vi jo ikke domstol her i dag. Vi kan ikke gå ind og vurdere, at den sag, hvor en narkoman er involveret, skal give den og den straf. Men det, vi kan gå ind og vurdere, er det, rigspolitiet siger til os, altså det, der kan rubriceres som hjemmerøveri, og de sager retterne meget klart har beskrevet, der er. Der har vi fået et svar i Retsudvalget, som jeg har taget udgangspunkt i, for jeg synes, at vi der har et fornuftigt grundlag at vurdere ud fra. Sådan er det jo. Det skal vi helst have, når vi træffer politiske beslutninger her i Folketinget.

I forhold til de sager ser det alvorligt ud. Det er der også andre ordførere der er enige i, åbenbart ikke SF's, der ikke mener, at straffe hjælper overhovedet. Så det skal vi åbenbart ikke gøre, vi skal ikke straffe, siger fru Karina Lorentzen, eller hvordan skal man forstå det? Vi har altså vurderet – og det har andre ordførere også – at der er brug for, at Rigsadvokaten kigger på det strafniveau, man har, så vi får en monitorering,

eller hvad man kalder det, af de sager, der ligger på det her område.

Kl. 17:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Karina Lorentzen for en kort bemærkning.

Kl. 17:31

Karina Lorentzen (SF):

Selvfølgelig synes vi i SF også, at man skal straffe, men vi synes jo ikke, at man skal hæve straffene for hvad som helst og for hvad som helst hele tiden, hvilket Dansk Folkeparti jo rigtig, rigtig gerne vil.

Jeg synes ikke rigtig, at jeg fik et svar på mit spørgsmål. Skal jeg forstå det sådan, at den her type hjemmerøverier, hvor en narkoman er presset via trusler på livet ud i at begå et røveri hjemme hos et par, som han ved ligger inde med store værdier, skal være undtaget fra den her bestemmelse, eller hvordan skal jeg forstå det? Skal det udløse 4 år? Jeg synes faktisk ikke, at jeg fik et ordentligt svar på det.

Kl. 17:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:32

Peter Skaarup (DF):

Som sagt har vi taget udgangspunkt i de sager, og det kan vi så diskutere i Retsudvalget efterfølgende, hvor rigspolitiet siger, at der er tale om det, man virkelig kan kalde alvorlige hjemmerøverier. Og man har rubriceret dem under den betegnelse for både 2006, 2007 og her i 2008. Det kan godt være narkomaner, der er involveret. Det kan også være, at det ikke er narkomaner, der er involveret. Det tager jeg ikke stilling til. Jeg siger bare, at der med det kendskab, vi har til afgjorte sager, er et misforhold mellem det, jeg vil kalde retsfølelsen for i hvert fald nogle politikere – et flertal af politikerne, kan jeg høre – og så det, der rent faktisk ligger i strafferammen. Det er det, vi påpeger fra Dansk Folkepartis side. Der er altså et hul. Så kan vi vælge at kigge den anden vej og sige, at det er vi ligeglade med, eller vi kan vælge at se, hvad vi har i værktøjskassen. Det undrer mig, at SF ikke mener, at minimumsstraffe ligger i værktøjskassen.

Kl. 17:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 17:33

Line Barfod (EL):

Jeg vil bare høre, hvorhenne hr. Peter Skaarup måler retsfølelsen. Det synes jeg kunne være rigtig interessant at høre. Hvor måler hr. Peter

Skaarup, hvad retsfølelsen er med hensyn til, hvor lange dommene skal være? Jeg går ud fra, at hr. Peter Skaarup ved, at der sidder lægdommere med i de her sager, som gerne skulle være et udtryk for retsfølelsen i befolkningen. Det er det, der er hele ideen med at have dem med.

Mener hr. Peter Skaarup, at de ikke udtrykker befolkningens retsfølelse, eller har hr. Peter Skaarup et sådan særligt barometer til at måle retsfølelsen med?

Kl. 17:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:33

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg har mit eget barometer, og jeg tror, at fru Line Barfod har sit barometer. Dem måler vi med, og ud fra det træffer vi de beslutninger, som vi nu hver især træffer, og vi har den politiske holdning, som vi hver især har.

Jeg kan konstatere, at mange menneskers retsfølelse ligger der, hvor de tager dyb afstand fra hjemmerøverier og det, at man går ind på folks personlige sted og kommer med trusler og røver penge, og at det er vores opgave som politikere at tage bestik af den situation. Vi skal ikke lukke øjnene for, at det her er en ny kriminalitetsform, der kan være drevet af, at det er svære at komme ind i banken eller på postkontoret og røve penge. Så gør man altså noget andet, men derfor skal vi ikke lukke øjnene for det.

Kl. 17:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Line Barfod for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 17:34

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig enig i, at der er masser af mennesker, der synes, at det er nogle grove forbrydelser, og at vi skal gøre, hvad vi kan for at forebygge dem. Men det er jo ikke det samme som, at der er et flertal i befolkningen, der ønsker en minimumsstraf på 4 år. De gange, hvor man har undersøgt retsfølelsen i befolkningen, senest med den store undersøgelse, der blev lavet for ikke så mange måneder siden, viste det sig, at der faktisk var flere, der ønskede lavere straffe, når de vurderede konkrete sager.

Jeg efterlyser bare, at man omgås det der med retsfølelsen lidt mere præcist. Jeg tror ikke, der er nogen af os, der kan gå ud og sige præcis, hvad retsfølelsen er i befolkningen, fordi det fuldstændig afhænger af, hvilke oplysninger

man giver folk om de sager. Det er jo derfor, vi har lavet systemet med lægdommere.

Noget helt andet er så et ønske om at gøre noget for at forebygge, at forbrydelserne finder sted, men det er jo noget helt andet end det, hr. Peter Skaarup har foreslået, nemlig 4 års fængsel til alle, der begår røveri.

Kl. 17:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 17:35

Peter Skaarup (DF):

Når jeg hører fru Line Barfod tale om den undersøgelse, tror jeg, at det er den undersøgelse, hvor der blev sat et meget kraftigt spørgsmålstegn ved det, der fra starten af blev lagt ind i undersøgelsen. Det har jo ret stor betydning for, hvad der kommer ud af sådan en undersøgelse. Der var en række faktorer, der gjorde det udslag, at man i virkeligheden ikke kunne bruge den undersøgelse til ret meget.

Jeg synes, det kunne være fornuftigt, at vi på et tidspunkt fik lavet en anden undersøgelse, som mere neutralt gennemgik også de alvorlige sager, for det var jo problemet med den undersøgelse, som jeg tror fru Line Barfod tænker på, at den ikke omfattede de alvorlige sager, og at alle gerningsmændene var meget velintegreerede og gode mennesker, der havde job og på ingen måde var i uføre. Sådan er den kriminelle verden jo ikke, og derfor tror jeg ikke, at fru Line Barfods holdning til den her undersøgelse er dækkende for det, som mange af os andre mener.

Kl. 17:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 17:36

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg synes, at det, som vi har været vidne til, er, at virkeligheden ret tydeligt ikke passer til hr. Peter Skaarups forestillinger om, hvordan man kan standardisere straffe. Virkeligheden er jo meget kompleks, og det er derfor, vi har et system, hvor domstolene kan tage hensyn til de omstændigheder, der nu gør sig gældende i en given sag. Det synes hr. Peter Skaarup så ikke at de skal.

Tilbage til det med retsfølelsen: Den pågældende undersøgelse, som bliver diskuteret, er, så vidt jeg husker, Advokatrådets undersøgelse af opfattelsen af straffene. Hr. Peter Skaarup siger,

at der blev sat et kraftigt spørgsmålstegn ved den undersøgelse. Af hvem?

Kl. 17:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 17:37

Peter Skaarup (DF):

Det var bl.a. vores justitsminister og også undertegnede, som deltog i en tv-udsendelse, hvor vi diskuterede den her situation med bl.a. hr. Simon Emil Ammitzbøll. Vi var nogle stykker, der sagde, at det havde stor betydning, at de gerningsmænd, der stod bag de forbrydelser, der blev spurgt til – man spørger nogle mennesker om, hvad de mener om sagerne – alle sammen havde arbejde og ikke havde en kriminel fortid. Det har stor betydning, at de pågældende tilfælde ikke var så alvorlige endda, som man kan finde dem. Det var der flere der satte spørgsmålstegn ved, og det tror jeg godt at hr. Simon Emil Ammitzbøll kan huske, når han tænker efter.

Det er jo karakteristisk for Det Radikale Venstres holdning, at man ikke ønsker straf. Man ønsker stort set ikke at fastholde kriminelle; man ønsker at tage større hensyn til de kriminelle end til de borgere, der er lovlydige.

Kl. 17:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for en sidste kort bemærkning.

Kl. 17:38

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det kan vi have en meget lang diskussion om. Jeg er sådan set ikke i tvivl om, at vores politik ville føre til færre kriminelle og ikke til flere kriminelle, sådan som visse andres politik vil.

Jeg synes egentlig, at det var noget af en indrømmelse, vi fik lige før. Hr. Peter Skaarup siger, at der er sat spørgsmålstegn ved Advokatrådets undersøgelse af danskernes holdning til strafniveauet i Danmark. Jeg vil gerne anerkende den politiske indsats, som både justitsministeren og hr. Peter Skaarup daglig gør, men der er altså ikke tale om nogen faglig indsigelse i forhold til de metoder, som Advokatrådet brugte. Der er ikke kommet en eneste faglig indsigelse. Det er jo det, der er sandheden.

Sandheden er, at der er et par politikere, måske en håndfuld, der har sagt, at det var en forkert metode, men man kunne jo om en hvilken som helst undersøgelse finde et par politikere, som var uenige i metoden. Det er ikke det, der er det interessante. Det interessante er: Der er ingen faglige indsigelser.

Kl. 17:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Peter Skaarup (DF):

Jeg ved ikke, hvor lang tid vi skal fortsætte diskussionen om den undersøgelse. Vi havde den jo dengang, og vi kan tage den mange gange. Jeg vil nok mene, at der bestemt kan sættes store spørgsmålstegn ved den undersøgelse, men det kan vi diskutere frem og tilbage.

Det, som jeg bare synes står tilbage, er, at der er nogle partier herinde i Folketinget, som synes – jeg synes egentlig, at fru Karina Lorentzen udtrykte det udmærket – at straffe ikke hjælper, og derfor ønsker de i høj grad at tale om alt muligt andet end straf. Jeg må så bare sige, at vi har nogle ofre, hvis retsbevidsthed bliver trådt under fode, hvis der ikke gives straf, eller hvis der gives meget lempelige straffe for alvorlig kriminalitet. Deriblandt synes jeg at hjemmerøverier er.

Derfor er vi altså nødt til at fokusere på, hvad der krænker et menneske allermest. Det er da, at man får besøg på ens private bopæl af nogle mennesker, der under trusler og vold vil frarøve en ens ejendele. Det er alvorligt, og det skal vi selvfølgelig også straffe markant.

Kl. 17:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det blev så det sidste ord i hvert fald fra ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 119:

Forslag til folketingsbeslutning om opløsning af foreningen Hizb-ut-Tahrir.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsættelse 11.04.2008).

Kl. 17:41

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er justitsministeren.

Kl. 17:41

Justitsministeren (Lene Espersen):

Med beslutningsforslag nr. B 119 foreslår Dansk Folkeparti, at Folketinget pålægger regeringen at søge foreningen Hizb-ut-Tahrir opløst ved dom, herunder så vidt muligt på grundlag af et foreløbigt forbud.

Som det fremgår af beslutningsforslaget, har vi tidligere her i Folketinget drøftet dette spørgsmål i flere omgange. Inden jeg kommer nærmere ind på regeringens holdning til beslutningsforslaget, vil jeg gerne på ny, også for at undgå enhver tvivl, give udtryk for de mere generelle betragtninger og synspunkter, som efter regeringens opfattelse er relevante at fremhæve, når vi taler om foreningsfrihed samt om muligheden for eventuelt at søge Hizb-ut-Tahrir opløst ved dom.

For det første vil jeg gerne sige, at jeg tager kraftigt afstand fra Hizb-ut-Tahrirs holdninger. Foreningen repræsenterer et menneskesyn, der ingen steder hører hjemme i det danske samfund. Det har både statsministeren og jeg givet udtryk for ved adskillige lejligheder, og jeg er overbevist om, at det er en opfattelse, som langt de fleste kan tilslutte sig.

For det andet har vi i Danmark en lovgivning, der indebærer, at f.eks. trusler mod andre personer og persongrupper er strafbare. Det betyder, at enkeltpersoner, og altså også medlemmer af Hizb-ut-Tahrir, der overtræder denne lovgivning, kan retsforfølges og straffes. Sådan er det, og sådan vil det også være fremover; det vil jeg gerne slå helt fast. Lad mig i den forbindelse nævne, at vi jo har set, at en talsmand for Hizb-ut-Tahrir er blevet dømt for overtrædelse af straffeloven i forbindelse med fremsættelse af nogle udtalelser, herunder senest ved Østre Landsrets dom af 28. februar 2007, hvor den pågældende blev idømt 60 dages fængsel for overtrædelse af den såkaldte racismeparagraf i straffelovens § 266 b.

For det tredje begås kriminalitet som bekendt af enkeltpersoner og ikke af foreninger. Selv om vi forbød nok så mange foreninger, er der ingen, der kunne forestille sig, at vi af den grund ville komme kriminaliteten i samfundet til livs, heller